

230. O, hvor hurtigt flyver ej Minuttet.

Andante.

mf

1. O, hvor hur - tigt flyver ej Mi - nut - tet, in - gen død - lig stand - se kan dets

Løb. Næppe født det er, før det er slut - tet, knap det

fø - des kan i Blomster - svøb. Li - ge fuldt kan fø - des i det

sam - me baa - de Kjærlig - heds og Hadets Frø, manges

li - den Gnist i Lu - e flam - me, ak, og manges sa - lig Lyst kan dø.

2. Mange Glæder og i det kan nydes,
 Manges Lænke tungt kan lægges paa,
 Mange givne Løfter troløst brydes,
 Manges ærlig Ven kan fra os gaa.
 Et Minut afgjør saa manges Lykke,
 Skaber Fryd i manges Ædlings Bryst!
 Et Minut med Glædens Blomster smykke
 Sorgfuld Barm, som nys var uden Trøst.

3. Nyd da fro ethvert Minut af Livet,
 Gjør det gode, gjør det nyttige;
 Giv en Skærv af det, som dig blev givet,
 Til den svage, den nødlidende.
 Da skal du i Dødsminuttet smage
 Styrke, Trøst og Mod fra Haabets Grund,
 Kaste glad et takfuldt Blik tilbage,
 Slumre rolig i den sidste Stund.

Efter det Svenske.